

20. sep. 1972

FAKTA

Dato:
20. sep. 1972

Sidetal:
Rød blå bd 11 s. 20-24

TRANSSKRIFTION

20-9-72

Placering af "R+B" i et fladeareal er betænkelig arealet udenfor "R+B" vil ikke kunne neutraliseres, men vil få en størrelses - form - stof - farvemæssig funktion i forhold til "R+B".

Den okkerbrune celotexplade f.eks vil i forhold til så kraftige farver som Rød - Blå få en farvemæssig funktion tiltrods for at det tydeligt vil fremgå at den er den bemalede plade.

Grunden til at man kommer på tanken at placere "R+B" i et fladeareal er ønsket om at skabe et fra de tilfældige omgivelser isolerende miljø - men man må nu være klar over at dette "miljø" af hvilke art det end er vil få en billedmæssig funktion - mere eller mindre.

Tilfældige omgivelser omgivelser

A. Kommer direkte, og uden formildende omstændigheder, i forbindelse med de tilfældige omgivelser (miljø).

B. Fra "R+B" til et formidlende miljø og derfra til de tilfældige omgivelser.

Man kan komme med den indvending at dette formidlende miljø ikke kan undgå at blive en del af billedet. Fra "R+B" til miljøet fra miljøet til fladens grænser fra disse til de tilfældige omgivelser i forhold til disse vil hele fladen opfattes som et billede og "R+B" som et billede i billedet og ikke som et billede i et (specielt) miljø.

Måske - kan det undgås eller ihvertfald mildnes hvis dette "miljø" består af et fladeobjekt der har forbindelse ifølge sin karakter med omgivelserne - f.eks: Tapet - avisside - reklame - Brædder - træplade - paplåg - e.l. Man kan i det mindste til en vis grænse således selv bestemme "R+B"s omgivende miljø - så man først efter at have set dette kommer ud i de tilfældige omgivelser.

Jeg dyrker tvivlen. Nu tvivler jeg igen på om "R+B" kan føre mig hen mod hvad jeg søger? Er det ikke blot et stykke formalistisk maleri, en gentagelse, en forøgelse af verdens billedmasse?

Det jeg, efterhånden desperat søger er: en hel anerledes tankegan. Måske er dette umuligt, men andet vil ikke kunne stille mig tilfreds. "R+B" kan ikke få mig udaf tankebegreber som struktur, form, farve - ikke hjælpe mig at overvinde det jeg vil, må, overvinde.

Jeg tror det er et krav som ligger meget, meget dybt i mig - og som har en eksistentiel betydning.

Det fortvivlende er at jeg ikke ved hvad vej jeg skal gå .

Hver morgen når jeg sætter mig til mit arbejdsbord ved jeg simpelthen ikke hvad jeg skal gøre - og så gør jeg blot et eller andet - alene for at gøre noget.

Men - hvem fanden i helvede siger i det hele taget at man skal gøre noget? Ikke andre end mig selv og en mig iboende trang til aktivitet. Er

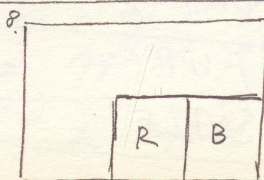
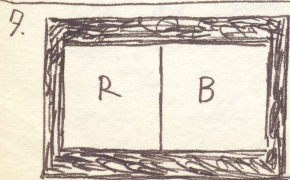
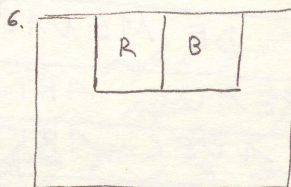
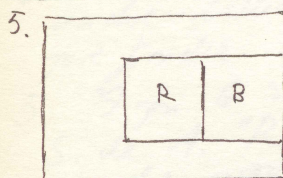
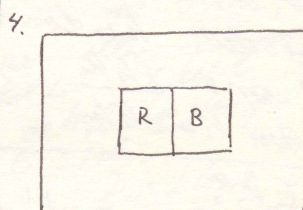
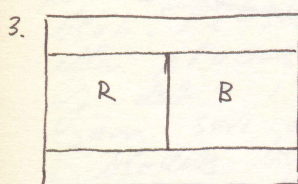
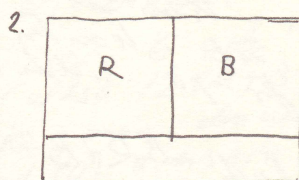
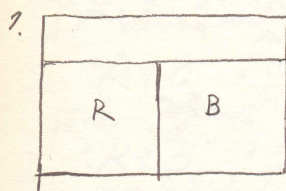
denne trang til aktivitet ikke kun en neurose? Formodentligt – eller også lægger jeg al for stor vægt på hvad jeg laver. Hvis denne neurotiske virketrang kræver tilfredsstillelse – så tilfredsstil den – uden højtidligt at lægge så meget vægt på hvordan den det bliver som tilfredsstiller den. Denne nøjeregnende læggen vægt på resultatet er jo ikke andet end ambition – det skal være betydningsfuldt (og helst bringe berømmelse) hvad man laver – man kan ikke nøjes med bare at lave det. Der skal absolut spekuleres frem og tilbage – er det nu rigtigt er det nu forkert – er det nu noget enestående?

Hvis jeg ikke ved hvad jeg skal lave – og ikke synes dette eller hint er værd at gøre – hvorfor arbejder jeg så ikke med mig selv? Det er jo dog der alle problemerne stammer fra – og lige netop nu er det sikkert her det allervigtigste arbejde bør gøres. Såvel min sjæl som min krop sviner jeg væk med en næsten stædig forureningsproces – jeg ryger, spiser, sover, tænker, læser, ser og hører for meget halvfems procent af min dag går med helt uvæsentlige og overflødige ting. Jeg ved det – og dog er det plat umuligt for mig at ændre på det.

Voila – her er arbejdsområdet der kan tages fat på.

"L'ART POUR L'CHIEN"
"L'ART POUR L'BOURGEOISIE"
"L'ART POUR L'PEUPLE"
"L'ART DE METIER#"

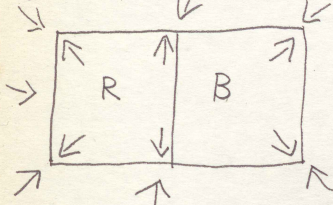
20-9-72.

Placering af "R+B" i et ~~areal~~ flade-
-areal er betydningsfuld arealer uden for
"R+B" vil ikke kunne neutraliseres, men
vil give en stærkes-form-stof-funke massig
funktion i forhold til "R+B".

Den ~~træne~~ af træerne celeret plade for
vil i forhold til så kraftige former som
Red-Blå for en funke massig funktion
til trods for at det tydeligt vil fremgå
at den er den bemalte plade.
Grunden til at man kommer på tanken
at placere "R+B" i et fladeareal
er ønsket om at skabe et på de
tilfældige omgivelser i solerende miljø-
men man må være klar over at dette
"miljø" af hvilke det end er vil
give en billed massig funktion - mere eller

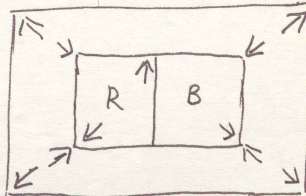
A. mindre.

Tilfældige omgivelser

A. Kommer direkte, og uden for-middende
omstændig heder, i forbindelse med de til-
-fældige omgivelser (miljø).

B.

Omgivelser

B. Fra "R+B" til et for-middende miljø og
derfor til de tilfældige omgivelser.

Man kan komme med den indvending
at dette formiddende miljø ikke kan
undgås at blive en del af billedet.
Fra "R+B" til miljøet for miljøet
til fladens grænser for disse til de
til fældige omgivelser i forhold til disse
vil hele fladen opfattes som et billede
og "R+B" som et billede i billedet og
ikke som et billede i et (spejlt)
miljø.

Måske - kan det undgås eller i hvert fald
mindres hvis dette "miljø" består af et
fladeobjekt der har forbindelse i følge sin
karakter med omgivelserne - f.eks. Tapet-
vælside - reklame - ~~for~~ Brodder - tre-
plade - pupplig - i. l. Man kan i det
mindste til en vis grænse således selv
bestemme "R+B"s omgivende miljø - så
man først efter at have set dette
kommer ud i de tilfældige omgivelser.

Jeg dykker i tvivlen. Nu tvivler jeg igen
på om "R+B" kan gøre mig den mindste
hvad jeg søger? Er det ikke blot et
stykke formalistisk maleri, en god tegning, en
færgelse af verdens billedmøde?
Det er, efter hinden desperat søger er: en
hel uregelmæssig tankegang. Måske er dette
umuligt, men an det vil ikke kunne
blive mig tilfreds. "R+B" kan ikke få

mig ud af kunke begreber som strukturer,
form, farve - i ikke hjælpe mig at overvinde
det is ind, mi, overvinde.
Jeg tror det er et krav som ligger
meget, meget dybt i mig - og som har
en eksistentiel betydning. is ikke ved
Det forsvindende er at is ikke ved
hvad og is skal give. sætter mig til
Hver morgen når is sætter mig til
mit arbejdsbord ved is simpelthen
ikke hvad is skal gøre - så
gør is blot et eller andet - senere for
et gøre noget.
Men - hvem fanden i helvede siger i
det hele taget at man skal gøre
noget? Ikke andre end mig selv og
en mig i tvende træng til aktivitet.
Er der ne træng? Formodentlig - eller
kan en neu rose? Formodentlig - eller
også ligger is al for stor vægt på
hvad is laver. Hvis der ne neu roste
i den træng is være der fredshillelse - så til-
fredshil den - uden hjælp til det at
læge så meget vægt på hvordan den
~~læge~~ det bliver som til fredshille-
den. Den ne ikke regnende lægen vægt på
resultatet er is ikke andet end omtri-
tion - det skal være betydningsfuldt
(og helst bringe berømmelse) hvad man
laver - man kan ikke nøjes med
bare at lave det. Der skal altså

Spekuleres der om tilbage - 2. det er
rigtigt er det min fortælling - 2. det er
nået en skide?
Hvis jeg ikke ved hvad jeg skal lave
- og ikke synes dette eller hint er
værd at gøre - hvorfor arbejder jeg så
ikke med mig selv? Det er jo
dog der alle problemerne stammer fra -
og lige netop mig er det som kan
der aller vigtigste arbejde bør gøres.
Såvel min sjæl som min krop
svimer jeg væk med en næsten stød
ferieprocess - jeg ryger, spiser, sover,
kan ikke læse, ser og hører for meget
halvfems procent af min dag går
med helt uvæsentlige og overflødige
ting. Og ved det - og dog er det
pludselig min opgave at ændre
på det.
Voila - her er arbejdsområdet der kan
gøres fuldt ud.

21-9-72.

På min værende lidt punkt af
arbejdet med "R+B" skal man ikke be-
-skæftige sig med fejren som undet end
malings - hvordan fejren er, om den reale
er mere eller mindre ubekendt, om den bli-
er mere eller mindre ubekendt er
uden betydning. De "R+B" der produceres